

C-2/08. sz. ügy

Amministrazione dell'Economia e delle Finanze

és

Agenzia delle Entrate

kontra

Fallimento Olimpiclub Srl

(a Corte suprema di cassazione [Olaszország] által benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem)

„HÉA – A közösségi jog elvébbsége – A jogerő elvét megállapító nemzeti jogi rendelkezés”

Az ítélet összefoglalása

Közösségi jog – Közvetlen hatály – Elvébbség – A jogerő elvét megállapító nemzeti jogi rendelkezés

A közösségi jog nem írja elő a nemzeti bíróságnak, hogy eltérjen a határozatokat jogerőre emelő belső eljárási szabályok alkalmazásától, még akkor sem, ha ez lehetővé tenné a szóban forgó határozat által megvalósított közösségi jogi jogsértés orvoslását. A jogerő elve megvalósításának részletes szabályai a tagállamok eljárási autonómiájának elve alapján azok belső jogrendjébe tartoznak, nem lehetnek azonban kedvezőtlenebbek, mint a hasonló belső jellegű esetekre vonatkozó szabályok (az egyenértékűség elve), és nem tehetik a gyakorlatban lehetetlenné vagy rendkívül nehézvé a közösségi jogrend által biztosított jogok gyakorlását (a tényleges érvényesülés elve).

E tekintetben a jogerő elvének azon értelmezése, amely szerint az adójogi jogvitákban a más ügyben hozott jogerős határozat – amennyiben az abban foglalt megállapítás más ügyekkel közös, alapvetően pontra vonatkozik – akkor is kötelező érvénnyel bír ezen alapvetően pont vonatkozásában, ha azt más adóidőszakkal kapcsolatban hozták, nem egyeztethető össze a tényleges érvényesülés elvével. Az ilyen értelmezés nemcsak a jogerős bírósági határozat megkérdőjelezését akadályozza meg, még ha e határozat sérti is a közösségi jogot, hanem azt is, hogy megkérdőjelezzenek az illetékes adóhatóság ugyanazon adóalanyt, azonban eltérő adóévet érintő másik határozata bírósági felülvizsgálatának alkalmával jogerős bírósági határozatban foglalt közös, alapvetően pontra vonatkozó bármely megállapítást. A jogerő elvének ilyen alkalmazása azzal a következménnyel jár tehát, hogy ha a jogerőssé vált bírósági határozat a hozzáadottértékadókat érintő visszaélésszerű gyakorlatra vonatkozó közösségi szabályok közösségi joggal ellentétes értelmezésén alapul, e szabályok helytelen alkalmazása megismétlődne minden újabb adóévben, anélkül hogy lehetséges lenne e téves értelmezés kiigazítása. E körülmények között azt kell megállapítani, hogy a közösségi hozzáadottértékadószabályok hatékony alkalmazásának ilyen mértékű akadályozása nem igazolható ésszerűen a jogbiztonság elvével, és ezért azt a tényleges érvényesülés elvével ellentétesnek kell tekinteni.

Következésképpen ellentétes a közösségi joggal a joger? elvét megállapító nemzeti jogi rendelkezésnek az ilyen körülmények közötti alkalmazása az olyan adóévre vonatkozó hozzáadottérték?adót érint? jogvitában, amelynek tekintetében még nem született joger?s bírósági határozat, amennyiben e rendelkezés akadályozza a hivatkozott adóval kapcsolatos visszaélészer? gyakorlatra vonatkozó közösségi rendelkezéseknek az e jogvitában eljáró nemzeti bíróság általi figyelembevételét.

(vö. 23., 24., 26., 29–32. pont és a rendelkez? rész)

BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (második tanács)

2009. szeptember 3. (*)

„HÉA – A közösségi jog els?bbsége – A joger? elvét megállapító nemzeti jogi rendelkezés”

A C?2/08. sz. ügyben,

az EK 234. cikk alapján benyújtott el?zetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Corte suprema di cassazione (Olaszország) a Bírósághoz 2008. január 2?án érkezett, 2007. október 10?i határozatával terjesztett el? az el?tte

az **Amministrazione dell’Economia e delle Finanze**,

az **Agenzia delle Entrate**

és

a **Fallimento Olimpiclub Srl**

között folyamatban lév? eljárásban,

A BÍRÓSÁG (második tanács),

tagjai: C. W. A. Timmermans tanácselnök, K. Schiemann (el?adó), P. K?ris, L. Bay Larsen és C. Toader bírák,

f?tanácsnok: J. Mazák,

hivatalvezet?: R. ?ere? tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2009. január 22?i tárgyalásra,

figyelembe véve a következ?k által el?terjesztett észrevételeket:

- a Fallimento Olimpiclub Srl képviselőjében G. Tinelli avvocato,
- az olasz kormány képviselőjében I. Bruni, meghatalmazotti min?ségben, segít?i: P. Gentili

és W. Ferrante avvocati dello Stato,

- a szlovák kormány képviselőjében B. Riczióvá, meghatalmazotti minőségben,
- az Európai Közöségek Bizottsága képviselőjében E. Traversa és M. Afonso, meghatalmazotti minőségben,

a f?tanácsnok indítványának a 2009. március 24?i tárgyaláson történt meghallgatását követ?en, meghozta a következ?

Ítéletet

1 Az el?zetes döntéshozatal iránti kérelem a joger? elvének egy, a hozzáadottérték?adó (a továbbiakban: HÉA) tárgyában folytatott jogvita keretében való alkalmazására vonatkozik.

2 E kérelmet a Fallimento Olimpiclub Srl (Olimpiclub Srl „felszámolás alatt”, a továbbiakban: Olimpiclub) és az Amministrazione dell’Economia e delle Finanze (gazdasági és adóhatóság, a továbbiakban: adóhatóság) között, az 1988 és 1991 közti adóévekre vonatkozó HÉA?kötelezettséget módosító, az Olimpiclubnak címzett négy értesítés tárgyában folyamatban lév? jogvita keretében terjesztették el?.

A nemzeti jogszabályok

3 Az olasz polgári törvénykönyvnek (codice civile) a „Joger?” cím? 2909. cikke a következ?t írja el?:

„A joger?ssé vált ítéletben tett megállapítások a felek, örökösök, illetve jogutódaik vonatkozásában minden tekintetben kötelez?ek.”

4 E cikket a Corte suprema di cassazione (Semmít?szék) a 13916/06. sz. ítéletében az alábbiak szerint értelmezte:

„[...] amennyiben az ugyanazon felek közti két eljárás ugyanazon jogviszonyra vonatkozik, és az egyik eljárás joger?ssé vált bírósági határozattal zárult, az ítélet rendelke? részében foglalt határozat elengedhetetlen logikus premisszáját képez?, e jogi helyzet vagy a két ügy alapvet? közös pontját érint? tény? és jogkérdések megoldása vonatkozásában így tett megállapításokkal ellentétes az ugyanazon – már megítélt – jogkérdés felülvizsgálata, még ha a kés?bbi eljárás az el?bbi eljárás tárgyát és kérelmeit képez? célkit?zést?l eltér? célkit?zésre irányul is.”

Az alapeljárás és az el?zetes döntéshozatalra el?terjesztett kérdés

5 Az Olimpiclub korlátolt felelősségű társaság, amelynek szociális célkitűzése sportkomplexumok építésére és üzemeltetésére irányul, egy olasz állami tulajdonban lévő földterületen található sportkomplexum tulajdonosa. Az Olimpiclub 1985. december 27-én szerződést kötött az Associazione Polisportiva Olimpiclub (a továbbiakban: Associazione) nem haszonszerzési célú egyesülettel – amely alapító tagjainak többsége szintén rendelkezett üzletrésszel az Olimpiclubban –, amely szerződés lehetővé tette a hivatkozott sportkomplexum valamennyi létesítményének az Associazione általi használatát (a továbbiakban: haszonbérleti szerződés). Ellenszolgáltatásként az Associazione-nak először is át kellett vállalnia a földterület olasz államnak fizetendő bérleti díját (a földterület használatának átengedéséért fizetendő összeg), másodszor évi 5 millió lírát kellett fizetnie éves átalány költségtérítés címén, harmadszor pedig át kellett engednie az Olimpiclub részére az Associazione – tagjai éves tagsági díja teljes összegének megfelelő – teljes bruttó bevételét.

6 1992-ben az adóhatóság e haszonbérleti szerződésre kiterjedő ellenőrzést tartott, és arra a következtetésre jutott, hogy a szerződés felek célja valójában kizárólag az volt, hogy alakilag jogszerű jogi aktus révén megkerüljék a törvényt, és így adóelhányhoz jussanak. Ennélfogva az Olimpiclub nem haszonszerzési célú egyesületnek engedte át az érintett komplexummal kapcsolatos valamennyi adminisztratív és gazdálkodási terhet, miközben megkapta az ezen egyesület által elért, tagjai tagsági díjaiból származó, és ezáltal nem HÉA-köteles bevételt. Mivel az adóhatóság ennélfogva érvényesíthetetlennek tekintette a haszonbérleti szerződést, az Associazione által elért összes bruttó bevételt az Olimpiclubnál vette figyelembe az adóellenőrzéssel érintett évek tekintetében, és következésképpen négy, adókötelezettséget módosító értesítésben kiigazította az Olimpiclub által az 1988–1991-es adóévek tekintetében benyújtott HÉA-bevallásokat.

7 Az Olimpiclub keresetet indított ezen adókötelezettséget módosító értesítések ellen a Commissione tributaria provinciale di primo grado di Roma (Róma tartományi adóügyi elsőfokú bírósága) előtt, amely helyt adott e keresetnek, úgy ítélve, hogy az adóhatóság tévesen hagyta figyelmen kívül a haszonbérleti szerződés joghatásait, mivel nem bizonyította, hogy csalárd megállapodásról volt szó.

8 Az adóhatóság fellebbezést nyújtott be e határozat ellen a Commissione tributaria regionale del Lazio (Lazio regionális adóügyi bírósága) előtt, amely helybenhagyta a határozatot. E bíróság szerint az adóhatóság nem bizonyította a haszonbérleti szerződést aláíró két fél csalárd szándékát, mivel a szerződés megkötéséhez vezető okok jogszerűen kapcsolódhatnak a fűként sporttevékenység gazdasági társaság általi közvetlen szervezésének gazdasági ésszerűtlenségéhez.

9 Az adóhatóság semmisségi kérelmet terjesztett elő a kérdést előterjesztő bíróság előtt az utóbbi határozat ellen. Mivel az Olimpiclub ellen időközben felszámolási eljárás indult, a felszámolóbiztos perbelépett, és semmisségi ellenkérelmet terjesztett elő.

10 Ezen eljárás keretében a felszámolóbiztos a Commissione tributaria regionale del Lazio-nak az Olimpiclub egyéb adóévekre tekintettel való adóellenőrzését követően kibocsátott, HÉA-ra vonatkozó adókötelezettséget módosító értesítés tárgyában hozott két jogerős ítéletére hivatkozott, úgymint az 1992. adóévre vonatkozó 138/43/00. sz. és az 1987. adóévre vonatkozó 67/01/03. sz. ítéletre.

11 Még ha ezen ítéletek más adóéveket érintettek is, megállapításaik és a végkövetkeztetéseik az olasz polgári törvénykönyvnek a jogerő elvére vonatkozó 2909. cikke értelmében kötelezően alkalmazandók az alapeljárásban.

12 Az elztes döntéshozatalra utaló határozatból kitnik, hogy adójogi ügyekben az olasz bíróságok az olasz polgári törvénykönyv 2909. cikkét értelmezve hosszú ideig „a jogerős ítéletek önállósága” elvét követték, amelynek értelmében minden adóév megtartja önállóságát a többivel szemben, és az adóalany és az adóhatóság közötti, az elz és a következ adóévtl elkülönül jogviszonyt képez, ily módon, amennyiben ugyanazon adónemmel kapcsolatban különböz adóévekre vonatkozóan merülnek fel jogviták (akkor is, ha hasonló kérdésekrl van szó), azokat külön ítéletekkel kell elbírálni, minden ügy megtartja az önállóságát, és az egyik adóévvvel kapcsolatos határozat nem jelent *res iudicatát* a többi adóévvvel kapcsolatos jogviták vonatkozásában.

13 Mindazonáltal e megközelítés nemrég módosult, többek között a jogerős ítéletek önállóságának elvtl való elszakadás miatt. Azóta a valamely jogvitában hozott ítélettl következ megoldásra érvényesen hivatkozhatnak más jogvitában, amennyiben hasonló kérdéseket érintenek a vonatkozó megállapítások, még ha a hivatkozott ítélet az adott eljárás tárgyát képez adóidzaktól eltér adóidzakra vonatkozik is.

14 Mivel a jelen ítélet 10. pontjában hivatkozott két ítéletben megállapításra került, hogy érvényes gazdasági okok igazolták az Associazione és az Olimpiclub közti haszonbérleti szerződés kötését, és ezen ítéletek kedvezk voltak tehát az Olimpiclub számára, az alapügy alperese azt állította, hogy a semmisségi kérelmet elfogadhatatlannak kell nyilvánítani, mivel ugyanazon jog és ténykérdésekben történ határozathozatalra irányul.

15 E szempontokat figyelembe véve ítéli úgy a kérdést elterjeszt bíróság, hogy kötve van a hivatkozott ítéletekhez, amelyek véglegesen bizonyítják a haszonbérleti szerződés valós, jogszer és nem csalárd jellegét. Mindazonáltal megállapítja, hogy ez ahhoz vezethet, hogy az alapügyet nem vizsgálhatja a közösségi jog és a Bíróság HÉA-ra vonatkozó ítélkezési gyakorlata – többek között a C/255/02. sz., Halifax és társai ügyben 2006. február 21-én hozott ítélet (EBHT 2006., I/1609. o.) – alapján, és esetlegesen nem állapíthatja meg a joggal való visszaélést.

16 A kérdést elterjeszt bíróság különösen a C/119/05. sz. Lucchini-ügyben 2007. július 18-án hozott ítéletet (EBHT 2007., I/6199. o.), veszi figyelembe, amelyben a Bíróság úgy ítélte meg, hogy ellentétes a közösségi joggal a *res iudicata* elvét megállapító olyan nemzeti jogi rendelkezés alkalmazása, mint az olasz polgári törvénykönyv 2909. cikke, amennyiben annak alkalmazása akadályozza a közösségi jog megsértésével nyújtott állami támogatás visszatéríttetését. Úgy ítéli meg, hogy ezen ítélettl kitnik a Bíróság ítélkezési gyakorlatának a joger elvének a viszonylagosságára és az ilyen elvtl a közösségi jog rendelkezései elsbbségének tiszteletben tartása és az azzal való összeütközés elkerülése érdekében való eltérésre irányuló általános irányzata. A kérdést elterjeszt bíróság e tekintetben a C/126/97. sz., Eco Swiss ügyben 1999. június 1-jén hozott ítéletre (EBHT 1999., I/3055. o.), a C/118/00. sz. Larys-ügyben 2001. június 28-án hozott ítéletre (EBHT 2001., I/5063. o.), a C/201/02. sz. Wells-ügyben 2004. január 7-én hozott ítéletre (EBHT 2004., I/723. o.), valamint a C/453/00. sz. Kühne & Heitz ügyben 2004. január 13-án hozott ítéletre (EBHT 2004., I/837. o.) hivatkozik.

17 Mivel a HÉA beszédese jelentős szerepet játszik az Európai Közösség saját forrásai tekintetében, a kérdést elterjeszt bíróság arra vár választ, hogy a Bíróság ítélkezési gyakorlata megköveteli-e valamely, a bels jogban jogerős nemzeti bírósági ítélet kötelező jellegének figyelmen kívül hagyását. Az alapügyben az olasz polgári törvénykönyv 2909. cikkének alkalmazása olyan jelleg, hogy megakadályozza a Bíróság HÉA-ra vonatkozó ítélkezési gyakorlatában kidolgozott, a joggal való visszaélés tilalma elvének teljes kör alkalmazását, amely eszköz a közösségi HÉA-rendszer teljes kör alkalmazását biztosítja, e bíróság e tekintetben a fent hivatkozott Halifax és társai ügyben hozott ítéletre utal.

18 E körülmények között a Corte suprema di cassazione úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és elzetes döntéshozatal céljából a következő kérdést terjeszti a Bíróság elé:

„Ellentétes-e a közösségi joggal a jogerő elvét megállapító olyan nemzeti jogi rendelkezés alkalmazása, mint az olasz polgári törvénykönyv 2909. cikke, amennyiben annak alkalmazása a közösségi joggal ellentétes eredményt szentesít, akadályozva a közösségi jog alkalmazását az állami támogatások területén kívüli jogterületeken is (ezzel kapcsolatban lásd a [fent hivatkozott] [...] Lucchini-ügyben [...] hozott [ítéletet]), különösképpen a HÉA terén és a jogosulatlan adóelkerülés végett elkövetett joggal való visszaélés területén, különös tekintettel arra a – [a Corte suprema di cassazione] ítélezési gyakorlatával kialakított értelmezés szerinti – nemzeti jogi kritériumra, amely szerint adójogi jogvitákban a más ügyben hozott jogerős határozat, amennyiben az abban foglalt megállapítás más ügyekkel közös, alapvető pontra vonatkozik, akkor is kötelező érvénnyel bír ezen alapvető pont vonatkozásában, ha azt más adóidőszakkal kapcsolatban hozták?”

Az elzetes döntéshozatalra elterjesztett kérdés?

19 A kérdést elterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy a közösségi joggal ellentétes-e az olyan nemzeti jogi rendelkezés, mint az olasz polgári törvénykönyv 2909. cikkének az alapügyben szereplő hasonló körülmények közötti alkalmazása az olyan adóévre vonatkozó HÉA-t érintő jogvitában, amely tekintetében még nem született végleges bírósági határozat, amennyiben e rendelkezés akadályozza a hivatkozott adó tekintetében való visszaélés szerzői gyakorlatra vonatkozó közösségi rendelkezések e bíróság általi figyelembevételét.

20 Először is hangsúlyozni kell, hogy e kérdés megválaszolása érdekében nem bír jelentőséggel, hogy a kérdést elterjesztő bíróság nem fejtette ki részletesen a haszonbérleti szerződés valós, jogszerű és nem csalárd jellegének kétségbe vonását igazoló okokat.

21 Az Olimpiclub az olasz jogrend értelmezése szerinti és a jelen ítélet 13. pontjában leírt jogerő elvére hivatkozott annak alátámasztása érdekében, hogy a haszonbérleti szerződés valós, jogszerű és nem csalárd jellegére vonatkozó – az eltérő adózási időszakokra vonatkozó korábbi ítéletekben tett – megállapítás kötelező és végleges jellegű.

22 Ebben a tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a jogerő elve úgy a közösségi, mint a nemzeti jogrendekben jelentős szerepet tölt be. Ugyanis mind a jog, mind a jogviszonyok stabilitásának, illetve az igazságszolgáltatás megfelelő működésének biztosításához fontos, hogy ne lehessen többé vita tárgyává tenni azokat a bírósági határozatokat, amelyek a rendelkezésre álló jogorvoslatok kimerülését, illetve az azok elterjesztésére nyitva álló határidők elteltét követően jogerőre emelkedtek (a C-224/01. sz., Köbler-ügyben 2003. szeptember 30-án hozott ítélet [EBHT 2003., I-10239. o.] 38. pontja és a C-234/04. sz. Kapferer-ügyben 2006. március 16-án hozott ítélet [EBHT 2006., I-2585. o.] 20. pontja).

23 Következésképpen a közösségi jog nem írja elő a nemzeti bíróságnak, hogy eltérjen a határozatokat jogerőre emelő belső eljárási szabályok alkalmazásától, még akkor sem, ha ez lehetővé tenné a szóban forgó határozat által megvalósított közösségi jogi jogsértés orvoslását (lásd a fent hivatkozott Kapferer-ügyben hozott ítélet 21. pontját).

24 A tárgykörre vonatkozó közösségi szabályozás hiányában a jogerő elve megvalósításának részletes szabályai a tagállamok eljárási autonómiájának elve alapján azok belső jogrendjébe tartoznak. Nem lehetnek kedvezőtlenebbek azonban, mint a hasonló belső jellegű esetekre vonatkozó szabályok (az egyenértékűség elve), és nem tehetik a gyakorlatban lehetetlenné vagy rendkívül nehézé a közösségi jogrend által biztosított jogok gyakorlását (a tényleges

érvényesülés elve) (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott Kapferer-ügyben hozott ítélet 22. pontját).

25 A fent hivatkozott Lucchini-ügyben hozott ítélet nem kérdőjelezi meg ezt az elemzést. Ugyanis ezen ítélet teljes mértékben különleges helyzetre vonatkozott, amely az állami támogatásokra vonatkozó, a tagállamok és a Közösség közötti hatáskörmegosztás elveit érintette, mivel az Európai Közösségek Bizottsága kizárólagos hatáskörébe tartozik a nemzeti támogatási intézkedések közös piaccal való összeegyeztethetőségének mérlegelése (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott Lucchini-ügyben hozott ítélet 52. és 62. pontját). A jelen ügyben nem szerepelnek hatáskörmegosztásra vonatkozó ilyen kérdések.

26 A jelen ügyben különösen az a kérdés merül fel, hogy összeegyeztethető-e a tényleges érvényesülés elvével a jogerő elvének a kérdést előterjesztő bíróság által hivatkozott azon értelmezése, amely szerint az adójogi jogvitákban a más ügyben hozott jogerős határozat – amennyiben az abban foglalt megállapítás más ügyekkel közös, alapvető pontra vonatkozik – akkor is kötelező érvénnyel bír ezen alapvető pont vonatkozásában, ha azt más adóidőszakkal kapcsolatban hozták.

27 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság korábban úgy ítélte meg, hogy minden esetben, amikor felmerül a kérdés, hogy valamely nemzeti eljárási rendelkezés lehetetlenné vagy rendkívül nehézvé teszi-e a közösségi jog alkalmazását, azt kell megvizsgálni, hogy milyen e rendelkezésnek az egész eljárásban betöltött helye, hogy hogyan zajlik az eljárás és melyek a sajátosságai a különböző nemzeti fórumok előtt. Ebből a szempontból adott esetben azokat az alapelveket is figyelembe kell venni, amelyek a nemzeti bírósági rendszer alapjául szolgálnak, mint például a védelemhez való jog, a jogbiztonság elve, és az eljárás szabályos lefolytatásának elve (a C-312/93. sz. Peterbroeck-ügyben 1995. december 14-én hozott ítélet [EBHT 1995., I-4599. o.] 14. pontja).

28 Különösen azt kell tehát vizsgálni, hogy az olasz polgári törvénykönyv 2909. cikkének fent hivatkozott értelmezése igazolható-e a jogbiztonság elve érvényesülése biztosításának szükségességével, tekintettel a közösségi jog alkalmazására gyakorolt következményeire.

29 E tekintetben meg kell állapítani, amint azt egyébként a kérdést előterjesztő bíróság maga is teszi, hogy a hivatkozott értelmezés nemcsak a jogerős bírósági határozat megkérdőjelezését akadályozza meg, mégha e határozat sérti is a közösségi jogot, hanem azt is, hogy megkérdőjelezzenek az illetékes adóhatóság ugyanazon adóalanyt, azonban eltérő adóévet érintő másik határozata bírósági felülvizsgálatának alkalmával jogerős bírósági határozatban foglalt közös, alapvető pontra vonatkozó bármely megállapítást.

30 A jogerő elvének ilyen alkalmazása azzal a következménnyel jár tehát, hogy ha a jogerőssé vált bírósági határozat a HÉA-t érintő visszaélésszerű gyakorlatra vonatkozó közösségi szabályok közösségi joggal ellentétes értelmezésén alapul, e szabályok helytelen alkalmazása megismétlődne minden újabb adóévben, anélkül, hogy lehetséges lenne e téves értelmezés kiigazítása.

31 E körülmények között azt kell megállapítani, hogy a közösségi HÉA-szabályok hatékony alkalmazásának ilyen mértékű akadályozása nem igazolható ésszerűen a jogbiztonság elvével, és ezért azt a tényleges érvényesülés elvével ellentétesnek kell tekinteni.

32 Következésképpen azt kell válaszolni az előterjesztett kérdésre, hogy ellentétes a közösségi joggal az olyan nemzeti jogi rendelkezésnek, mint az olasz polgári törvénykönyv 2909. cikkének az alapügyben szereplő hasonló körülmények közötti alkalmazása az olyan adóévre vonatkozó HÉA-t érintő jogvitában, amelynek tekintetében még nem született jogerős bírósági határozat,

amennyiben e rendelkezés akadályozza a hivatkozott adóval kapcsolatos visszaélés szer? gyakorlatra vonatkozó közösségi rendelkezéseknek az e jogvitában eljáró nemzeti bíróság általi figyelembevételét.

A költségekr?

33 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vev? felek számára a kérdést el?terjeszt? bíróság el?tt folyamatban lév? eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekr?l. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthet?k meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (második tanács) a következ?képpen határozott:

Ellentétes a közösségi joggal az az olyan nemzeti jogi rendelkezésnek, mint az olasz polgári törvénykönyv (codice civile) 2909. cikkének az alapügyben szerepl?höz hasonló körülmények közötti alkalmazása az olyan adóévre vonatkozó hozzáadottérték?adót érint? jogvitában, amelynek tekintetében még nem született joger?s bírósági határozat, amennyiben e rendelkezés akadályozza a hivatkozott adóval kapcsolatos visszaélés szer? gyakorlatra vonatkozó közösségi rendelkezéseknek az e jogvitában eljáró nemzeti bíróság általi figyelembevételét.

Aláírások

* Az eljárás nyelve: olasz.